

Obadia

Obadia

1 Împărați 18

Obadia era într-o poziție înaltă la curtea lui Ahab. Citim despre el: „Dar Obadia se temea mult de Domnul.” În schimb, Ahab era unul dintre cei mai nelegiuiți împărați ai lui Israel. Scriptura spune despre el, că făcea ce era rău în ochii Domnului, mai mult decât toți împărații care au fost înaintea lui. Pentru acest împărat, nu a fost suficient să umble în păcatele lui Ieroboam, care a introdus în Israel jertfirea la vițeei de aur, ci și-a mărit vinovăția prin faptul că a luat-o de soție pe Izabela, acea dușmană a lui Dumnezeu. Citim despre el: „Și a mers și i-a slujit lui Baal și i s-a închinat; și a ridicat un altar lui Baal înăuntrul casei lui Baal, pe care a construit-o în Samaria. Și Ahab a făcut o așēră; și Ahab a făcut mai mult rău decât toți împărații lui Israel care au fost înaintea lui.”

Se pune întrebarea: „Cum a fost posibil ca un bărbat ca Obadia, care se temea mult de Domnul, să poată trăi la curtea unui astfel de împărat nelegiuit?” Fiecare creștin fidel, care cunoaște istoria lui Obadia, își va face gânduri cu privire la aceasta. În exemplul lui Obadia putem vedea unde ajunge un credincios, dacă nu trăiește în dependență și părtășie intimă cu Dumnezeu. Conștiința devine cu timpul insensibilă, și până la urmă nu mai există aproape deloc niciun fel de simțăminte pentru sfințenia lui Dumnezeu. De ne-ar sluji ca avertizare comportamentul lui Obadia!

Mai întâi să ne amintim de partea pozitivă, care o spune Scriptura despre el: „Când Izabela a nimicit pe profeții Domnului, Obadia a luat o sută de profeți și i-a ascuns câte cincizeci într-o peșteră și i-a hrănit cu pâine și apă.” Acesta a fost un semn prețios pentru răvna sa pentru Domnul. Prin aceasta și-a pus viața în pericol; dacă ar fi aflat Izabela, Obadia ar fi fost îndepărtat prin moarte. Dar Dumnezeu a vegheat asupra lui.

Chiar dacă Obadia a arătat temere de Dumnezeu în îngrijirea și ocrotirea profeților, nu a îndrăznit să-i slujească în public Domnului, așa cum făcea Ilie. Cât de mare era deosebirea dintre Obadia și Ilie! Obadia era indecis și temător, Ilie era decis și fără teamă, încrezându-se doar în Dumnezeu. Obadia ar fi trebuit să se despartă de casa lui Ahab și să împartă cu Ilie persecuția și necazul. Atunci ar fi fost mult mai fericit și ar fi avut parte de experiențe minunate cu privire la dragostea și fidelitatea lui Dumnezeu! Fără îndoială, Ilie a avut parte mai mult de apropierea Domnului în singurătate la pârâul Cherit și la văduva săraca, decât Obadia în poziția sa înaltă la curtea lui Ahab. Acolo, inima sa cu gândire pământească a putut găsi multe, dar conștiința unui credincios trebuie să fie chinuită și încărcată, la fel ca sufletul lui Lot în Sodoma.

Comportamentul lui Obadia se aseamănă cu comportamentul lui Ionatan, fiul lui Saul. Și acesta a fost împiedicat în slujba sa pentru Dumnezeu lui Israel, deși el personal era temător de Dumnezeu și a făcut unele fapte vitejești prin credință. El îl iubea pe David, fiul lui Isai, urât de Saul, dar uns de Dumnezeu ca împărat. Și el ar fi trebuit să se despartă de răul în care trăia tatăl său. Peștera Adulam ar fi fost locul plăcut lui Dumnezeu pentru el, unde ar fi putut împărtăși soarta lui David. Acolo, în părtășie cu David și cei fideli lui, ar fi fost cea mai bună ocazie, să arate supunere față de Dumnezeu și față de unsul Său. Anumite considerații omenești l-au ținut strâns în casa tatălui său, în loc să acționeze în credință. Desigur, el a intervenit pentru David la tatăl său, dar nu s-a făcut una cu David în lepădarea sa și a căzut împreună cu tatăl său pe dealul Ghilboa prin mâna celor netăiați împrejur.

La fel era și cu Obadia. El era în legătură cu un bărbat, care se afla pe treapta cea mai de jos a decăderii împăraților lui Israel, și astfel a fost nevoit să lucreze în ascuns pentru Dumnezeu și pentru slujitorii Săi. Plin de teamă în fața lui Ahab și a soției lui nelegiuite, nu a avut curajul și hotărârea să mărturisească împotriva urâciunii slujbei idolatre. Cât de mult a suferit sufletul său într-un asemenea mediu! Astfel, a putut avea o mică influență asupra oamenilor din acel timp, în timp ce Ilie a pășit cu îndrăzneală și în public pentru Dumnezeu și s-a împotrivit cu toată puterea lui Dumnezeu contra stricăciunii. Slujba lui Obadia consta din căutarea de iarbă pentru caii și catârii lui Ahab, Ilie însă lupta pentru onoarea lui Dumnezeu și reabilitarea poporului Său decăzut.

Cum stau lucrurile cu noi? Să se întrebe fiecare: „Sunt într-o poziție asemănătoare lui Obadia?” Dacă stau în părtășie cu lumea, mă aflu sub influența ei, iar mărturia mea este slăbită. Slujba noastră nu aparține unui Ahab, ci lui Dumnezeu. Este grav să semeni pentru carne, pentru că atunci recolta va fi tristă. Domnul este aproape și va da fiecăruia după cum este lucrarea sa.

Să folosim timpul care ne-a mai rămas și să trăim în prezența Domnului ca Ilie! Creștinătatea de nume se afundă tot mai adânc în stricăciune, mărturia copiilor lui Dumnezeu devine tot mai slabă; dragostea se răcește, răvna pentru Domnul paralizează. Tot mai mult deviază și copiii lui Dumnezeu de la adevărul Cuvântului și se încurcă în organizații omenești, care poartă aparența evlaviei, dar care în adevăr sunt numai o piedică pentru acțiunea Duhului Sfânt. Conștiința și inima multora devine tot mai rece. Ce fel de oameni ar trebui să fim atunci? Să dea Domnul să fim găsiți ca unii care cercetează Cuvântul și se supun de bunăvoie lui! O astfel de cale poate fi în legătură cu singurătate și suferință, la fel ca la Ilie, dar Dumnezeu este proslăvit.

Când a trebuit să fie luată pe muntele Carmel decizia pentru adevăratul Dumnezeu și Ilie era pe drum spre Ahab din această cauză, l-a întâlnit pe Obadia. Cât de mult ar fi trebuit Obadia să se bucure că s-a întâlnit cu un martor puternic și credincios al lui Dumnezeu! În schimb, Obadia s-a îngrozit când Ilie i-a poruncit: „du-te și spune-i domnului tău: Iată, pe Ilie!” El a răspuns: „Cu ce am păcătuit eu, ca să dai pe robul tău în mâna lui Ahab, ca să mă omoare?” Obadia se temea că Dumnezeu, înainte ca Ilie să vină la Ahab, l-ar putea răpi pe profet, iar el ar fi fost suspectat că lucrează împreună cu Ilie în ascuns împotriva împăratului. Aici, Obadia i-a adus aminte lui Ilie de lucrarea sa mare față de slujitorii Domnului, pe care i-a ascuns și îngrijit.

Sărmanul Obadia! El i-a spus lui Ilie: „Viu este Domnul, Dumnezeul tău.” Nu ar fi putut să spună Dumnezeul „nostru”? El slujea unui stăpân care făcea ce era rău în ochii lui Dumnezeu și care promova lucrarea lui satan. În schimb, Ilie îi slujea Domnului, adevăratul Dumnezeu și nu l-a recunoscut pe Ahab ca stăpânul său, care domnea peste conștiința sa, deși ca și împărat, Ilie era, conform gândurilor lui Dumnezeu,

supusul său. Dar în slujba sa nu era împiedicat de ordinele lui Ahab, el putea să acționeze liber pentru Dumnezeu, fără să fie legat de gândurile rele ale lui Ahab și ale Izabelei. Ilie a trebuit să-i spună lui Obadia: „Du-te și spune-i domnului tău...” El era slujitorul lui Ahab.

Doi bărbați, care slujeau Domnului, dar ce deosebire între ei!

clickbible.org